

Mừng sinh nhật lần thứ 71 Thầy

Sáng nay vừa thức dậy, nhìn ra ngoài bầu trời trong thật đẹp, chim chóc hót ca vang, ríu rít gọi nhau nghe sao mà thanh bình quá, tiếng chim hót mà con rất ưa thích nghe từ thuở còn ấu thơ mỗi khi bình minh sắp trời dậy cho một ngày mới.

Hôm nay 28.6.2020 sinh nhật lần thứ 71 của Thầy, con xin kính đọc bài thơ của nhà thơ Hoàng Phong Linh tức ông Võ Đại Tôn, 1 chiến sỹ yêu nước, yêu Đạo, yêu Đời luôn dâng hiến đời mình cho Tổ Quốc kính mừng sinh nhật Thầy:

KÍNH CHÚC MỪNG SINH NHẬT THẦY NHƯ' ĐIỀN

**Khi nhập thế, lòng đã mang Đức Độ
Tỏa hào quang chung cứu khổ nhân sinh.
Lời Phật Tổ rạng chiếu ánh bình minh
Soi dẫn lối đường đời vui khổ hạnh.
Tâm Từ Bi nguyện kẻ vai chung gánh
Nỗi oan khiên bao kiếp sống con người.
Chốn Thiền Môn sen tỏa đóa hồng tươi
Lời kinh nguyện ngát hương trầm Tâm Đạo.
Giữa bể khổ trần ai luôn dâng tràn giếng bảo
Vấn hoằng dương Đạo Pháp, vẹn Tâm Thân.
Áo nâu sông không vướng bụi dương trần
Lo tạo nghiệp duyên lành cho Nhân Thế.
Tuổi Đạo-Đời vượt bao đường dâu bể
Thêm tháng năm – còn tỏa sáng Phương Danh.
Xin kính dâng lời Tâm Nguyện chân thành
Thầy sống mãi với Từ Bi - An Lạc.
Kính chúc.
Võ Đại Tôn (Sydney)**

Bao nhiêu kỷ niệm với Thầy lại về trong con, ngày đó cách đây cũng 35 năm rồi, Má chồng con mời Thầy đến gia đình con ở thành phố Mülheim nhân ngày sinh nhật Ba chồng con, chúng con trong gia đình cũng như bà con xa gần tất cả đều quỳ xuống chấp tay theo lời kinh tụng của Thầy, con nhỏ nhỏ tụng với tất cả tâm thành, khi ấy con vừa qua được hơn 1 năm, nhớ chùa, nhớ nhà quá!. Quả thật lúc đó, con rất cảm động khi được tụng theo lời kinh với Thầy. Tiếng kinh, tiếng mõ, hồi chuông bao giờ cũng vậy, con luôn tìm được trong đó sự an bình, hiền hòa với hình ảnh Tăng Đoàn của thời xa xưa như từ kiếp nào trong con thật là thánh thiện

Tụng xong thời kinh, Thầy quay lại hỏi với nụ cười rất hiền: "trong đây có vị nào thuộc kinh giới quá vậy?" con mắc cỡ, im lặng không đáp, ba mẹ chồng con nhìn con mỉm cười, ánh mắt thật vui và đầy triu mến. Rồi đến lúc thọ trai, má con dọn thức ăn ra bàn, Thầy lại khen món cà ry ai nấu mà ngon quá, lòng con vui rộn rã, vì đó là nồi cà ry lần đầu tiên trong đời con nấu để dâng cúng cho Thầy, cho mọi người trong ngày sinh nhật của Ba con, (Ba con giờ không còn nữa, đã qua đời cách đây vài năm, nếu còn sống Người đã 96 rồi)

Dùng ngọc xong Thầy chúc thọ cho Ba con, rồi cho chúng con nghe bài pháp nhũ ngắn về lòng hiếu thảo.

Sau thời pháp, Thầy hỏi mọi người: "quý vị có biết hiện giờ tôi thích gì nhất không?", 1 người phật tử giơ tay lên "thưa Thầy, tiền!" mọi người cười rộ, Thầy cũng cười rồi hỏi: "tại sao anh nói tôi thích tiền?" , anh nọ trả lời: "thưa Thầy, có tiền mới xây dựng được chùa cho phật tử đến"..

4 giờ chiều Thầy vội vã từ giã mọi người ra về. Ba Má con rất vui, và mọi người đều hoan hỉ, vì Thầy ở xa cách đây hơn 600 km mà vẫn bỏ thì giờ cho gia đình con.

Khoảng 1 tiếng sau, chuông điện thoại lại reo vang, Má con tới bốc điện thoại: "trời ơi, Thầy đi vội để quên cái mõ, tội Thầy quá!" nhưng mọi người lại cười tươi, vì lại gặp được Thầy chút xíu

Con về chùa được vài lần chưa đếm được trên đầu ngón tay,

- Lần thứ nhất: nhân ngày Phật Đản, khi ấy chùa chưa được thành lập, còn 1 giải đất trống. Dưới những ánh đèn vàng, khi trời bắt đầu tối, mọi người đổ nhau về dự lễ, để được xem văn nghệ, cũng có nhiều người đến để tìm lại không khí nơi quê nhà, tình đồng hương, cũng có những người nhân cơ hội để buôn bán, họ không ý thức được đây là chốn thanh tịnh, nên bày ra đủ thứ nào là: hột vịt lộn, bánh mì thịt, cháo lòng, nhìn ra trước cửa chùa, ôi thôi 1 bàn lòng heo bày ra la liệt như cảnh chợ nơi quê nhà.

Khi con và chị Hoàng Tôn Long ngồi rửa chén, Thầy đến hỏi chúng con: "mấy cô mệt không? làm công quả vui không?"

Lúc nào Thầy cũng cười vui vẻ, từ hòa. Chỉ cần bấy nhiêu thôi, cái nắng, cái mệt đã bay mất. Cám ơn Thầy.

- Lần thứ hai: vào năm 1993 làm thất tuần cho Bố con, gia đình con đến xin lễ, lòng con rất đau buồn, ôm 2 đứa con nhỏ 4 và 2 tuổi đầu chít khăn tang vào lòng theo lời kinh tụng mà nhớ về người Cha đã suốt đời tận tụy vì con. Con còn nhớ buổi lễ này có 3 gia đình, 1 gia đình cũng có tang chế, 1 gia đình lên để tạ ơn Tam Bảo vì gia đình họ có những người con thành đạt. Tiện đây con xin thú thật, lúc đó con rất buồn, ngồi dưới chánh điện cùng 2 con nhỏ chít trên đầu vành khăn tang trắng cho Cha, cho ông Ngoại mà Thầy chỉ chú tâm và khen ngợi gia đình nọ, lúc đó con chưa hiểu Thầy, con cứ nghĩ Thầy chỉ thích những người có địa vị, từ đó con chán nản không muốn về chùa nữa, nay đọc những bài tâm bút của Thầy con mới hiểu lòng

Thầy, chỉ vì muốn cho Đạo, Đời được tươi sáng, cho nguồn mạch luôn vững bền, con xin tâm thành sám hối.

- Lần thứ ba: kỷ niệm 25 năm Viên Giác thành lập, con theo phái đoàn Phật Huệ lên làm công quả, ngày ấy rộn rã, thật đông người. Sáng ngày, vì nắng, vì mệt nên con là người như muốn xỉu, ói mửa, báo hại các anh chị trong phái đoàn phải lo lắng cho con, đưa con về khách sạn nghỉ, con cảm thấy ngượng ngùng vô cùng, nhưng trong lòng luôn nhớ ơn tất cả mọi người đã thương mến và giúp đỡ con.

- Lần thứ tư: con về chùa cách đây vài năm khi nhà văn Việt Nữ từ Mỹ qua có ý ghé thăm Thầy, thăm chùa và nhất là thăm bác Phát, chị luôn ngưỡng mộ Bác, 1 người đã lo lắng, chăm sóc, thương yêu người bạn đời của mình nằm trên giường bệnh biết bao năm trời, thật là đáng kính.

Đây là 1 nhân duyên, 1 kỷ niệm thật đẹp với con, từ sáng sớm, chúng con 3 người, chị Việt Nữ, em Thiên Nga và con, đi Flix Bus từ Hamburg đến chùa, trời mưa tầm tã, chúng con núp dưới tượng Quán Âm lòng rộn vui, chị Việt Nữ luôn khẩn nguyện với Ngài sao cho gặp được bác Phát. Một lát có cô phật tử ra mời chúng con vào chùa để trú mưa, cô ấy nói: "mời các chị vô chùa đi, thầy tân trụ trì mời, thầy hiền lắm", chị Việt Nữ đang hỏi thăm về Thầy thì thầy Hạnh Bản che dù tới, con chấp tay cúi đầu chào "A Di Đà Phật". Thầy cũng chấp tay niệm A Di Đà rồi từ từ, hiền hòa nhỏ nhẹ: "các cô từ xa tới, mời các cô vào chùa dùng ngộ, uống trà cho đỡ lạnh", chúng con cảm ơn rồi mừng rỡ theo thầy Hạnh Bản vô chùa, cô phật tử nói nhỏ với con: "thầy Hạnh Bản đó, sắp lên trụ trì". Sau đó, cô biến đi đâu mất chúng con không còn gặp nữa.

Sau một lúc trò chuyện, thầy Hạnh Bản cho người dọn cơm cho chúng con ăn, bên cạnh phòng trai đường, bữa cơm trai tịnh thật ngon lành, có canh nóng, có món xào và kho cộng thêm thức ăn tráng miệng, chúng con nói nói, cười cười quên cả đây là chốn thanh tịnh. Chị Việt Nữ nói với con: "em đâu đừng nói chị là Việt Nữ nha", con gật gật đầu, nhưng trong lòng nghĩ, không nói sao được, tí nữa bác Phát đến thầy Hạnh Bản cũng biết thôi!

Sau bữa cơm, thầy Hạnh Bản lại mời chúng con lên văn phòng, con bày tỏ lý do việc chúng con đến thăm chùa và cũng thưa luôn với thầy Hạnh Bản cô Việt Nữ từ Mỹ qua, và con cũng giới thiệu luôn cô Việt Nữ là nhà văn đã có thời gian cộng tác với báo Viên Giác, thầy Hạnh Bản rất hoan hỉ, cô Việt Nữ kể về nhân duyên đến Mạc Tư Khoa với cô Inna Malkhanova Thiện Xuân và đạo hữu Thiện Mẫn Nguyễn Minh Cần cùng với các nhà yêu nước như cố HT Thích Minh Tâm, chiến sỹ yêu nước Võ Đại Tôn để chuyển tải về trong nước tội ác do Hồ Chí Minh gây nên. Thầy Hạnh Bản cũng kể cho chúng con nghe về chuyến vượt biên của thầy ấy với lòng biết ơn người thuyền trưởng đã cứu vớt cho thuyền nhân Việt Nam rất là cảm động. Đang trò chuyện thì bác Phát tới, chúng con đồng đứng lên chào Bác. Trời ơi! Lúc đó con mới biết, té ra chị Việt Nữ và Bác chưa gặp nhau bao giờ, vậy mà khi nghe chị Việt Nữ nhắc về Bác, con những tưởng như họ đã thân thiết gặp nhau từ lâu rồi. Ôi, bác Phát đây hả? nụ cười tươi, rạng rỡ và hiền hòa quá! nhìn qua không ai biết hoàn cảnh Bác phải săn sóc cho người bệnh không đi được, con mới hiểu vì sao chị Việt Nữ cảm phục Bác.

Nói chuyện chưa đầy 10 phút thì bác gái lại gọi, bác Phát phải từ giả về hẹn chút xíu gặp lại, bác nói "bà lo, nói tui đi mua thức ăn về đãi cho quý vị". Chúng con cảm ơn Bác thưa thầy Hạnh Bản đã cho chúng con ăn. Khi Bác về thầy Hạnh Bản dẫn chúng con lên chánh điện lễ Phật, viếng cảnh chùa, thầy cho chúng con quyển "dưới bóng từ bi", thầy nói đây là cuốn sách làm thầy rất cảm động, chị Việt Nữ sau đó gửi tịnh tài cúng dường ủng hộ cho chùa Thảo Đường

Tới 2 giờ rưỡi, trời vẫn mưa tầm tã, thầy Hạnh Bổn thấy vậy lại hoan hỉ đề nghị chờ chúng con đi thăm bác Phát. Tới nơi, bác gái rất vui mừng kể chuyện cho chúng con nghe thời áo tím Gia Long của tuổi học trò ngày nào và nhân duyên làm chồng vợ với bác Phát, chúng con rất cảm động, bác gái dù bệnh nhưng cũng rất duyên dáng pha trò, làm chúng con, thầy Hạnh Bổn cười nghiêng ngả, con để ý thấy bác trai mắt hơi ngấn lệ, con đi theo và xin tới bàn thờ để dâng cúng trái cây và cầu nguyện cho gia đình Bác luôn an lành, cho thế giới bớt khổ đau.

Thăm Bác chút xíu tới 4 giờ chúng con xin phép ra về cho kịp chuyến xe, định gọi Taxi thì thầy Hạnh Bổn một lần nữa đã từ bi chờ chúng con ra bến xe, chúng con cảm động vô vàn, trời vẫn mưa tầm tã, mưa vì lòng Trời cũng cảm động cho duyên ngộ này? hay mưa để chúng con ôm mãi kỷ niệm đẹp ngày hôm nay? trong đó có hình ảnh bác Phát, hình ảnh thầy Hạnh Bổn với tình Đồi, Đạo trong mái ấm Bồ Đề đầy tình Người ấm áp? Thầy Hạnh Bổn hiền hòa đến nỗi em Thiên Nga, người Công Giáo cũng luôn nhắc đến và thỉnh thoảng vẫn đồng hành cùng Phật giáo qua những việc từ thiện, ủng hộ từ nhân lương tâm của thầy Thích Thiện Minh, 1 vị thầy đã bị lưu đầy 26 năm trời chỉ vì muốn nói lên tiếng nói chính nghĩa cho người dân Việt Nam

- Lần thứ năm: con về chùa khi tang lễ bác Phát gái, tang lễ diễn ra rất trang trọng bởi Tăng Đoàn Viên Giác rất xúc động

- Lần thứ sáu: con về chùa tham dự buổi lễ thầy Hạnh Bổn lên trụ trì chùa Viên Giác, con ngồi dưới chánh điện, tâm thành cầu nguyện cho thầy Hạnh Bổn được Hộ Pháp Gia Lam luôn hộ trì cho thầy Hạnh Bổn được vuông tròn hạnh nguyện, trong lòng dâng lên niềm xúc cảm cầu cho Phật Giáo trường tồn, con đã khóc khi nghĩ về Quê Hương Việt Nam, con luôn cầu nguyện cho thầy Hạnh Bổn, thầy ấy hiền hòa quá!

- Lần thứ bảy vừa qua nhận lễ truy điệu công hạnh Đức Đệ Ngũ Tăng Thống, nhân duyên này do chị Diệu Trí đem lại cho con, con mừng lắm khi nghe Chị cho con đi chung để lên làm lễ.

Về tới chùa con thật xúc động khi được đánh lễ giác linh Ngài, chuyến đi này có luật sư Nguyễn Văn Đài, 1 nhà đấu tranh cho dân chủ đã bị tù đầy. Tới nơi, may mắn khi sắp làm lễ con gặp Thầy, vội vàng con chạy tới "thưa Thầy có luật sư Nguyễn Văn Đài ở đây". Thầy từ tốn nhìn con, vui vẻ " vậy hả? lát Thầy mời luật sư..."

Buổi lễ diễn ra thật đơn giản nhưng rất trang trọng, thầy Hạnh Bổn lên đọc tiểu sử Đức Đệ Ngũ Tăng Thống, Thầy tán dương công hạnh Ngài, sau đó tới phần phát biểu chia buồn, Thầy mời luật sư Nguyễn Văn Đài lên phát biểu, tiện Thầy cũng bày tỏ lòng cảm ơn và nói cho quý phật tử tham dự trong buổi lễ biết về sự hy sinh đấu tranh cho luật sư và mong 1 ngày gần đây có cơ hội luật sư về chùa cho quý Phật Tử có cơ hội biết thêm về nhân quyền, về tình hình đất nước.

Thầy cũng đọc bài thơ " thiện Tâm Vô Úy" của ông Võ Đại Tôn,, con vô cùng mừng rỡ và xúc động vô cùng, vì con biết ông Võ Đại Tôn rất vui khi nghe chính Thầy trang trọng đọc để nói lên lòng kính trọng của ông với đức độ và sự hy sinh của đức Tăng Thống, sự vô úy và an nhiên tự tại, không thù hận với sự tàn ác của cộng sản,.

Con cũng vô cùng biết ơn và cảm ơn bác Phát đã tạo nhân duyên này

Sau buổi lễ là tới phần thọ trai, con thấy Thầy vẫn an nhiên tự tại, ngồi tiếp luật sư Nguyễn Văn Đài, và ký tên vô những cuốn sách để tặng mọi người, lòng con mừng rỡ, đây là cơ hội đã từ lâu mà con muốn đến để đánh lễ và nói lên lời tri ân Thầy, vừa qua đã gửi về trong nước 1000€ để thầy Thích Thiện Minh chữa bệnh, những hậu chứng do đòn thù tra tấn của cộng sản gây nên, Thầy nhìn con vẫn từ tốn: " không có gì, tôi cũng ủng hộ cho người Buôn Gió khi anh ta tới đây nữa", con vô

cùng cảm động, thì ra bấy lâu nay Thầy vẫn âm thầm giúp cho những nhà đấu tranh trong nước mà con nào biết, gần đây con lại nghe đạo hữu Tâm Nguyên (thầy Trí Lực) kể cho con nghe khi con nhắc về Thầy: "thầy Như Điền hiền từ lắm, khi tôi còn trong tù Thầy cũng gửi về giúp đỡ", Con đi từ ngạc nhiên này qua ngạc nhiên khác, thế mà con nào có biết, Thầy âm thầm làm những việc một cách gián tiếp cho Quê Hương như vậy, con biết nói gì đây để tỏ lòng biết ơn, chỉ xin 1 lần nữa phát nguyện, suốt đời làm việc lành, hạnh lành. Con rất vui khi thầy thầy Thiện Minh có được sự hỗ trợ tinh thần của Thầy, và nhất là ông Võ Đại Tôn cũng âm áp khi hoàn cảnh đất nước không mấy gì tươi sáng, trong lúc tuổi già, sức yếu.

Khi con ra về, bác Phát tìm con và đưa con bài thơ Bác đã in sẵn của ông Võ Đại Tôn, cười nói. "bác cho cháu cái này làm kỷ niệm, vậy là vui hết rồi há, Bác không ngờ Thầy đọc", con cảm động và kính thương Bác Phát vô vàn, 90 tuổi rồi mà Bác rất minh mẫn luôn vì mọi người và nhất là tình yêu Quê Hương, Bác luôn muốn chế độ hung tàn mau sụp đổ cho người dân mình thôi bớt khổ đau.

Chị Diệu Trí và con cũng tới chào thầy Hạnh Bản, Thầy vui mừng và cảm ơn chúng con, dịch cô rô na mà vẫn về tham dự lễ Truy Diệu công hạnh ngài Quảng Độ. Chị Diệu Trí nói: "thầy Hạnh Bản dễ thương, hiền lành quá"

Chúng con ra về, lòng thật hoan hỉ, thì ra mái chùa đã đem đến cho chúng con những hạnh duyên kỳ lạ trong kiếp người.

Con nghe văng vẳng giọng Thầy ngâm thơ năm nào. "Mái chùa che chở hồn dân tộc, nếp sống muôn đời của Tổ Tông"

Con thầm cảm ơn chị Diệu Trí, cảm ơn luật sư Nguyễn văn Đài, cảm ơn em Dũng đã lái xe chở chúng con, cảm ơn tất cả những thuận duyên để con nói được lời tri ân.

Ngày 26.6 vừa qua thầy Thiện Minh cũng đến làng mù Sóc Trăng để an ủi, phát quà cho họ, trong đó có 500€ của Thầy cho những người kém may mắn này, con chắc rằng họ sẽ được chút niềm vui và niềm tin nơi Tôn giáo trong cảnh đời bất hạnh, qua công đức của quý Thầy đã tu hành và trì nguyện như trong một đoạn thơ cảm khái khi con viết về người mù

"Xin cảm ơn tình người
Bao năm trời tăm tối
Giọt cam lồ rưới gội
Xót thương phận mù côi
Chấp tay con quỳ xuống
Cho thế giới hôm nay
Rạng rỡ như mặt trời
Âm áp như trái tim
Nuôi dưỡng lớn tình người
Chấp tay con khẩn nguyện
Giọt nước mắt con mừng rơi
Nam Mô Bồ Tát Quán Âm
Tâm thanh nghe tiếng nguyện cầu của con

con khẩn nguyện đời sau cho họ được sanh về cảnh giới an lành, một chút quặn đau khi con nghĩ tới những cảnh đời đã vốn dĩ thống khổ lại phải sống trong quê hương đọa đày dưới sự cai trị của cộng sản

Hôm nay nhân duyên tròn đầy, trong lần sinh nhật thứ 71 của Thầy con nói lên được lời tri ân, hình ảnh cậu bé nhà quê năm nao mà con đã đọc qua các tác phẩm của Thầy với sự hồn nhiên đạp xe đạp tới chùa để được xuất gia hành đạo giúp đời nay đã 71 tuổi, đã xây dựng nên mái chùa một cách thật nhanh chóng cho những người Việt ly hương có nơi nương tựa nơi xứ lạnh này, một xứ sở đã trải qua những khổ

đau do Hitler, 1 Đông Đức theo chế độ cộng sản, rồi cũng phải tàn phai theo năm tháng. Con mong sao cho Quê Hương mình cũng mong chóng được như vậy, sự ác sẽ đẩy lùi vào màn đêm tăm tối, 45 năm rồi người cộng sản đã tàn phá mảnh đất Quê Hương do Tổ Tiên đã bao công lao gầy dựng! đã biến Việt Nam thành những nhà tù, 1 địa ngục trần gian với những ngục tù vô giá, không ngớt tiếng kêu la, tiếng oan ức, tiếng đói khát của dân lành!

Thầy sanh ra giữa mùa hè, mang lại sự ấm áp cho những người con Việt ly hương, hoa nở, chim reo ca, người người rủ nhau ra đường đón nắng ấm, như mái chùa Thầy đã gây dựng nơi xứ sở lạnh giá này để cho chúng con có cơ hội, nhắc nhở nhau quy tụ về chùa trong những ngày lễ hội lớn như: mừng Đản Sanh, noi gương theo đức Phật để biết được cái vô thường trong cuộc sống, làm cho sự sống hài hòa hơn, Vu Lan rằm tháng 7 để tỏ lòng hiếu hạnh, tưởng nhớ đến công ơn sanh thành của Cha Mẹ, và cũng làm tấm gương cho con cháu sau này, những ngày Tết để không quên nguồn cội, phong tục đẹp đẽ của Quê Hương mình, trao cho nhau những lời chúc tụng đẹp nhất và cũng không quên nhắc nhở nhau vì sao chúng ta có mặt nơi mảnh đất tạm dung này, cùng nhau thực hành lời đức Phật dạy trong tứ trọng ân, hầu tạ ơn xứ sở đã cứu mang cho chúng ta, cho con cháu chúng ta hôm nay và mai sau để khỏi hổ danh mình là dân Việt...
Con đành lễ và cảm ơn Thầy đã có mặt trên đời

Con xin đọc bài thơ Người Tăng Sĩ để nói lên công hạnh của người tu để dâng kính tặng Thầy (con không nhớ tên tác giả)

*Là Tăng sĩ đời thông dong tự tại
Chí tang bồng hồ hải rộng thênh thang
Tươi hoa tình thương đẹp sáng vô ngần
Đời giải thoát hết vương sầu chướng ngại
Đời giải thoát bước vân du hồ hải
Không như đời hổ áo bị sa cơ
Không như cá khóc đổ mắt trong lò
Mà đại bàng trời cao tung võ cánh
Sống mà nước mắt gượng trào đau khổ
Sống gượng cười nhưng có được cười đâu
Muốn vui lên sao lòng vẫn héo sầu
Ôi nước mắt hận lệ tràn thành biển hận
Muốn giải thoát tu thân khổ nhẫn
Đừng bị quan chán nản chớ hoang mang
Phải vững tâm quyết chí và lên đàng
Nay khổ nhẫn ngày mai là chiến thắng
Trong đêm đen mai kia trời lại sáng
Trong trần gian ràng buộc mở buộc ràng
Chớ lao vào tình lụy chuốc bất an
Rũ tất cả quay về bờ giác ngộ
Dù buồn khổ vẫn nương nguồn sống đạo
Dù thức khuya dậy sớm chí không nao
Dù uống ăn đạm bạc lòng thanh cao
Dù chướng ngại ta càng thêm tinh tấn
Sống gần Thầy là càng thêm tinh tấn
Nương bạn hiền thường nhắc nhở tu tâm
Chí không lùi như dầu thêm đèn sáng*

*Đạo vi màu hoa nở cánh từ bi
Muốn được tiến phải làm người Tăng sĩ
Cắt tóc mây tát cạn biển dục tình
Muốn đồng Phật phải có chí hùng anh
Vung kiếm tuệ cắt lụy tình vương vấn
Muốn giải thoát phải xuất gia học đạo
Chí kiên cường rắn chắc ngọn kim cương
Cửa thiền môn thanh thoát mở đường
Hãy quyết chí theo hạnh lành Phật độ*

Thầy kính, ngày sinh nhật Thầy con kính nguyện Mười Phương Chư Phật cho Thầy luôn vui khỏe, để dìu dắt chúng con trên bước đường tu học.
Con viết vội để kịp đúng ngày mừng sinh nhật Thầy, con mong sẽ dâng chút niềm vui cho Thầy
kính lễ

con, **Diệu Danh**